

Bir Sevdanın Adı: İLKİYAR

Sorumluluklarımız...

Hayatımızı çoğu kez zorlaştırdığını düşündüğümüz,
bizlere sıkıntı veren
ama hep hayatlarımıza anlamlar yükleyen
sorumluluklarımız.

Ve sorumluluklarımızın en büyüğü:
çocuklar,
çocuklarımız...

Hangimiz seçtik doğacağımız memleketi?
Hangimiz karar verdik anne ve babalarımızın
kimler olması gerektiğine?
Hiçbirimiz öyle değil mi?

O zaman bizden daha şansız koşullarda büyümekte olan her çocuğa karşı sorumlu
değil miyiz biraz?

Peki, ne kadar farkındayız bu sorumlulukların
ve ne kadarına sahip çıkıyoruz?

Çoğunlukla farkında bile değiliz...

Kendi ülkemizin imkansızlıkları içinde kaybolma ihtimali taşıyan çocuklarına karşı
kayıtsızız.

Oysa ki onlar, geleceğimiz olan,
yaşamlarımızı emanet ederek
bu dünyadan ayrılacağımız çocuklarımız...
Yanımızda olmasalarda,
neler yaşadıklarını bilmesekde,
aynı coğrafyayı paylaştığımız,
bizden çocuklarımız...

Birileri var biliyor musunuz?
Gidemediğimiz yerlere giden,
göremediğimiz, dokunamadığımız çocuklarımıza dokunan,
veremediğimiz sevgilerimizi onlara veren
ve yerine getiremediğimiz sorumluluklarımızı üstlenen...

Birileri var mutluluğu çocuk gülümseyişlerinde yakalamış,
onlarsız olamayacak denli çocuklarımızla ruh birliği etmiş
ve birileri var şans verilmemiş...

Hiçbir küçük dost bırakmamak üzere yollara düşmüş,
diyar diyar gezen,
yürek yürek konup
sevgi saçan birileri
İLKİYARLILAR...

İlkyar'ın kuruluşu 1978 yılına kadar uzanıyor. Yıllar önce, ABD'de Princeton Üniversitesi Türk Öğrenci Birliği'ne bağlı öğrenciler, EFES'i (Educational Funds for Elementary Schools) kurdular ve özellikle ilkokullarına bir kitaplık çekirdeği oluşturacak kadar yardım yaparak çocuklara okuma sevgisi kazandırmayı kendilerine amaç edindiler. Daha sonra adı İLKİYAR oldu.

Çocukların ilk sevdası,

İlkyar'ı olmak yolunda atılan adımların,
gerçekleştirilen projelerin sonucu
on binlerce çiçek oldu.

On binlerce çocuğun
gözlerinde açan...

Bu daracık sayfalara sığdırılmayacak denli büyük bir sevgi pınarı var İlkyar'dan
çocuklarımıza akan; onların yüreklerinden taşıp hepimizi saran.

Ulaşılan onbinlerce çocuğun hikayeleri var

sağır kalamayacağımız;

Utangaç, sevgi dolu, birazda ürkek bakışları var

kör duramayacağımız;

Hayatlarını, beklentilerini, sevinçlerini ve gözyaşlarını paylaştıkları mektupları var

görmezden gelemeyeceğimiz;

Masumiyet ve içtenlik kokan kahkahaları var

fotoğraf karelerine sığdırıp

yabancılamayacağımız...

Gelin sizde yabancı kalmayın bütün bunlara,
gelin bir yürekte siz ekleyin çocuklarımız için,
çocuklarımızla birlikte çarpan yüreklere.

Apaydınlık gözlerle

bizlerin sevgi ve ilgilerini bekleyen o kadar çok çocuk var ki!

Neden o çocukların her biri

bizlerden çok daha iyi yerlere gelsin?

Doğduğumuzda ne farkımız vardı Çorum'lu Yunus'tan,
Refahiye'li Zinnet'ten,
Araç'lı Şehriye'den,
Gevaş'taki Enis'ten,
Uludere'deki Çiçek'ten?

Gelecek güzel günler adına

onlara karşı hepimizin sorumluluğu var...

www.ilkyar.org.tr

www.ilkyar.org.tr

ilkyar.yonetim@gmail.com